



Puigcerdà, 16 Setembre de 1934

Número 1380

# CERETANIA

PERIODIC QUINZENAL  
Defensor dels interessos  
:: de CERDANYA ::

◆ Preus de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims ◆



EN

## Miquel Llanas Alcántara

morí cristianament en aquesta Vila  
el dia 3 del corrent, a l'edat de 81 anys

==== (A. C. S.) ====

*Els qui el ploren: esposa Teresa Martí; fills Miquel, Dolors, Rafel, Josep i Agapit; fill polític Joan Peix; germana Dolors, germans polítics, nebots, cosins i família tota, en as-sabentar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els pregunen el tinguin present en llurs oracions.*

*Puigcerdà, Setembre de 1934*



## NOTICIARI

### Què passa amb l'expedient de la nova portada d'aigües?

Se'ns diu que degut a les activíssimes gestions portades a cap pel Diputat catalanista per aquesta circumscripció senyor Joan Estelrich, per fi s'ha pogut saber l'estat de l'expedient de la nova portada d'aigües. Sembla que, enlloc d'ésser ja a Madrid pendent de la firma de la subhasta de les obres com s'havia dit, aquest desgraciat expedient a hores d'ara encara està encallat a Saragossa. El Ministre d'Obres Públiques apremiat pel Diputat susdit, ha reclamat amb urgència al Delegat dels Serveis Hidràulics de l'Ebre la tramesa immediata de dit expedient al Ministeri del ram.

Caldria que per l'Ajuntament nostre es féssin els passos necessaris per a aclarir el perquè el 23 d'Agost passat encara dit expedient era a Saragossa. Es que encara hi manquen algunes formalitats al mateix? O és que s'hi ha ficat la bruixa per entre-mig?

En tot cas ens plau remerciar al senyor Estelrich l'interès que es pren per les coses de Puigcerdà.

**DEFUNCIO.** A l'edat de 81 anys i després de llarga malaltia, el dia 3 del corrent, traspassà el conegut comerciant d'aquesta vila En Miquel Llanas i Alcàntara. Era home actiu i havia fet del seu establiment un dels comerços més importants de la comarca. Havia estat també regidor de l'Ajuntament de la Vila i s'havia fet remarcar per l'interès que es prenia pels problemes vilatans. La seva mort ha estat sentida a la Vila i pobles cerdans i això feu que l'acte de l'enterrament fos concorregut en extrem, constituint una imponent manifestació de dol.

Rebin la seva esposa i fills l'expressió més sincera del nostre condol.

Família de Barcelona que resideix en aquesta Vila, hostatjaria nen o nena de 3 a 10 anys que li convingui passar l'hivern a Puigcerdà. Tracta com de família, habitació solejada. Inútil presentar-se si sofreix malaltia contagiosa.

RAO: en aquesta impremta.

**L'ESTIU FINEIX.** — Cada dia rebem visites d'un o altre dels nostres amics estiuejants que venen a acomiadar-se per a retornar a llur residència habitual. No cal dir que això ens entristeix, car sempre és sensible

l'allunyament de l'amic; i, a més, també ens fa pensar en l'arribada dels dies crus d'hivern que són interminables. Què hi farem? Ja ho sabem de cada any i no ens cal sinó desitjar als que ens deixen un bon hivern amb salut plena i que l'estiu vinent poguem comptar-los de nou entre nosaltres.

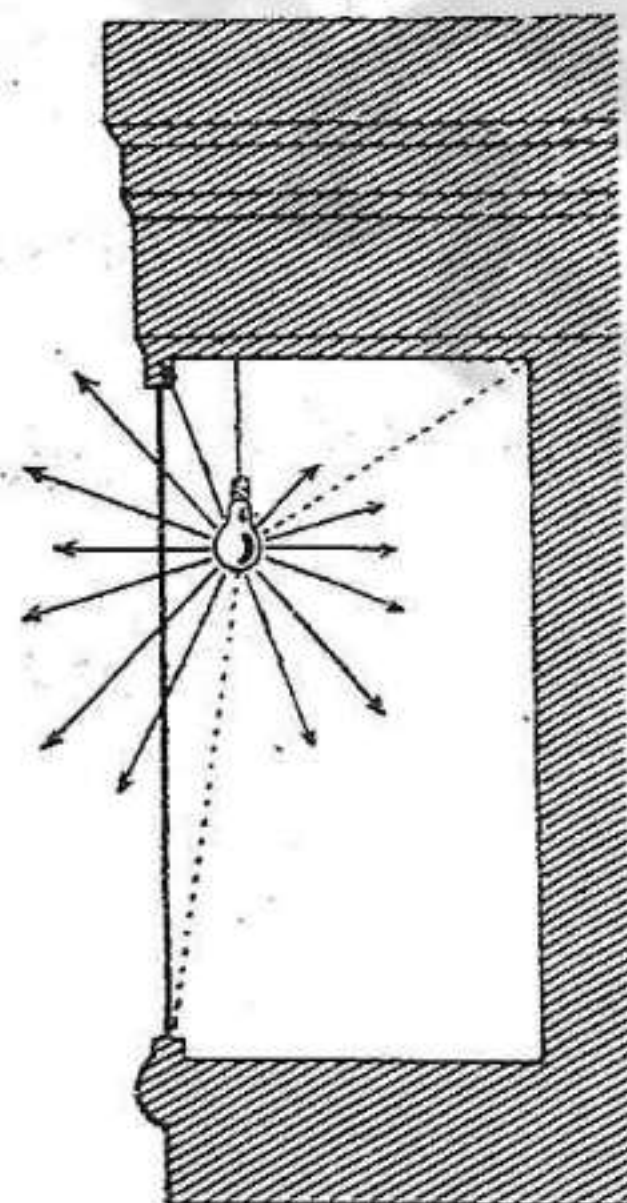
### GARATGE — MAGATZEM

per llogar, Rambla del Casino  
Inf. Procurador R. PLANAS

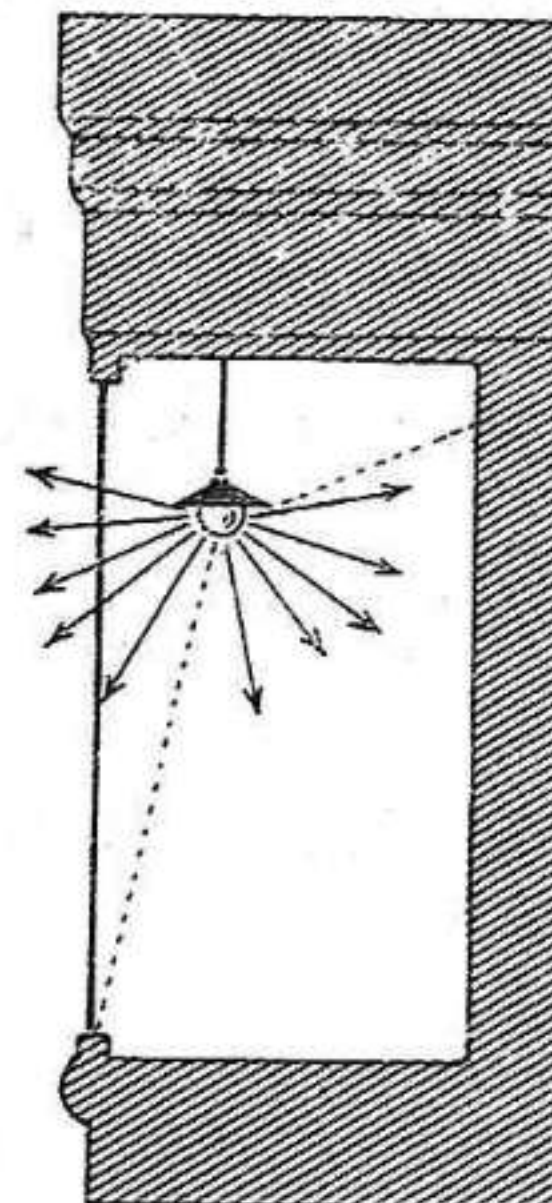
**CONFERENCIA.**—Amb motiu de la Benedicció de la Bandera del Grup de la F. J. C. de C. d'aquesta vila, el dia 8, festa de la Verge de la Sagristia, tingué lloc en el Teatre del Círcol, una interessant conferència a càrrec del senyor Joaquím M.<sup>a</sup> de Nadal, President de la Junta Arxidiocesana d'Acció Catòlica. L'assistència fou nombrosa i quedà plenament satisfeta del parlament eloqüent de l'orador que versà sobre el tema «L'obra constructiva de la Joventut d'avui».

Feu una definició del que s'enten per Joventut; de la direcció i aprofitament de la potencialitat de la mateixa; de la crisi religiosa, social-econòmica i ciutadana, i de la lliçò que n'han de treure els joves i especialment els que es preocupen del millorament de la societat com són els fejecistes.

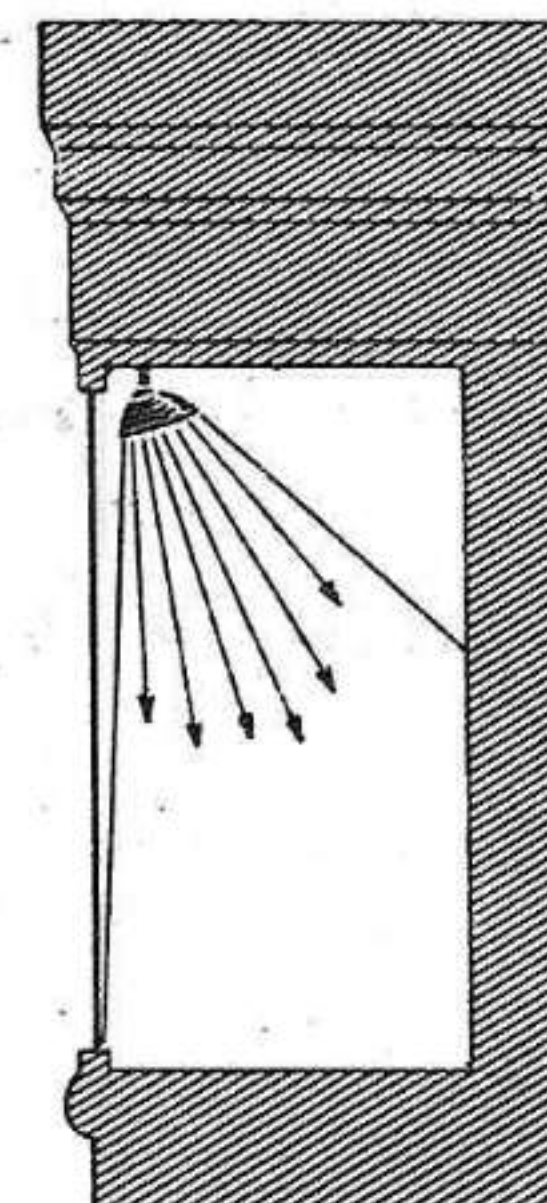
## Com cal il·luminar els aparadors?



La bombeta nua enlluerna i perd la llum en totes direccions



Un reflector en forma de plat no evita l'enlluernament



Un reflector adequat evita l'enlluernament i concentra la llum sobre els objectes exposats

**La importància d'una bona il·luminació a l'aparador és extraordinària.**

**Si us desplaueu, no gasteu més llum. Aproveu, però, la que consumeu.**

Demaneu informacions a les nostres oficines

**ENERGIA ELECTRICA DE CATALUNYA, S. A.**

BARCELONA: Girona, 1

PUIGCERDA: Espanya, 7



## La Volta Ciclista a Cerdanya

Patrocinada per el molt lltre. Ajuntament i la Comissió de festes d'estiu es va celebrar el diumenge dia 9 aquesta interessant prova. Estava anunciada la sortida a les 3 de la tarda i, a les 2, la plaça dels Herois era plena de gent de gom a gom. Els corredors tampoc es feren esperar.

A les 3 en punt 24 corredors, dels 26 inscrits, prenen la sortida. Encara no havien fet un quilòmetre quan en Ramon Rodriguez abandonà. A Caixans trobem el corredor Pascual Noguera que arregla la cadena que se li ha tret ja per tres vegades. Poca estona després el seu germà es veu obligat a abandonar. Al troç de collada porta l'escamot en Boher seguit de Fabra, Cerdà i Mill. A la baixada es llancen passen per Alp, 10 minuts abans de l'horari previst, en aquest ordre: Mill, Noguera, Garcia, Jover i Castañer. Segueix el segon escamot a uns 300 metres. Trobem el coll de Saig que el corona primer en Noguera. La devallada es va fer a una ve-

locitat vertiginosa. A Bellver hi havia assenyalada una prima de 20 pessetes que la va guanyar Noguera, seguit de Garcia a una roda, Castañer i Mill; a 300 metres Bonada. A Isóbol una forta pluja feu alleugerir bon xic el tren que fins llavors havien portat els corredors. Abans d'arribar a All en Bonada sofreix una caiguda que li torça el plat de la bicicleta, abandonant. El primer escamot va seguint i, un cop passat el poble d'All en Noguera cau impedit per un atac de rampa a les cames. Auxiliat i al cap d'un cinc minuts, reemprengué la marxa a bon tren quan, al passar per davant de Ger li va repetir la rampa veient-se obligat a abandonar. Passem Bolvir, el Remei i arribem al pont del tren on s'havia senyalat una prima de 10 ptes. oferta per el recader Gavañac, i és guanyada per Castañer, així com la de 7 ptes. oferta per la dependència del mateix recader i les dels senyors Dafis i Guri. Després de fer la volta a Rigolisa entraren a la

meta amb el següent ordre i horari:

1. Antoni Castañer 1 h. 29 m.
2. A. Pérez Garcia 1 h. 29 m.
3. Pau Mill Palau 1 h. 33 m.
4. Josep Tort 1 h. 35 m.
5. Francesc Tripiana 1 h. 35 m.
6. Joan Nicolau 1 h. 35 m.
7. Jesus Cadefau 1 h. 42 m.
8. Baldiri Compañó 1 h. 43 m.
9. Matias Martinez 1 h. 43 m.
10. Llorenç Reig 1 h. 44 m.
11. Ramon Cerdà 1 h. 44 m.
12. Francesc Dellano 1 h. 44 m.
13. Salvador Soler 1 h. 46 m.
14. Benjamin Pino 2 h.

Va ésser tal l'èxit assolit en aquesta cursa que ja n'hi ha una altra d'anunciada per al dia 23 sobre el circuit Puigcerdà, Ur, Bourg-Madame, Puigcerdà (8 vegades). Per la gran quantitat de premis recollits, s'espera que la llista de corredors creixerà molt i depressa.

El públic espera també aquesta nova prova amb espectació.

### Automobilistes:

La preparació d'una bateria nova requereix certs cuidados els quals solament pot oferir-vos la Delegació Oficial de

### Auto-electricidad, S. A. Espanya, 42

on es preparen amb procediments AUTOBAT les legítimes i insuperables BATERIAS AUTOBAT als preus de 95 i 140 pessetes les de 6 volts, 90 ampers

Adresseu-vos a J. REGUANT, electricista. - Espanya, 42 PUIGCERDA

## ELS JOCS FLORALS PIRENENCS

En el nostre darrer número donarem compte de l'èxit de participació de concursants en aquests Jocs Florals Pirenencs. Això feia preveure un gros èxit per a la festa; però, no feia suposar ni de bon troç que assolís la importància que assolí, en tots conceptes.

Força estona abans de l'hora anunciada ja el públic començava a invadir el local on havia de celebrar-se la gaia festa. Les invitacions foren exhaurides ja el dia abans i s'hagué d'augmentar con-

siderablement el nombre dels seients de pati i de llotges, restant encara nombrós públic a peu dret.

La festa tingué lloc al teatre del Casino Ceretà, decorat amb severa elegància. La comitiva oficial sortí de la Casa de la Vila. Formaven la presidència l'alcalde senyor Ramon Cosp; el jutge de primera instància, senyor Obiols Taberner; el diputat a Corts senyor Nadal; el president dels Mantenedors, mestre en gai saber, Joan M. Guasch; i el cap de la guàrdia civil. Seguia l'Ajuntament en corpo-



ració, els mantenidors, l'administrador de la Duana, registrador de la Propietat i representacions d'entitats.

En arribar al lloc de la festa, la banda de música executà una marxa. La sala teatre, plena a vessar, presentava un aspecte magnífic. A la dreta del tron de la reina de la festa prengueren seient les autoritats i representacions, i a l'esquerra, els mantenidors Alfred Gallard, Lluís Panadés, el secretari Jaume Cadefau i el mestre en gai saber Josep M. Guasch.

L'alcalde, senyor Cosp, declarà oberta la festa, i tot seguit el president Joan M. Guasch llegeix un bellíssim discurs d'elogi als Pireneus i a la Cerdanya, que emociona l'auditori i mereix una esclatant ovació.

El secretari llegeix la memòria, en la qual esmenta els patricis doctor Martí, animador de la Cerdanya; Narcís Oller, enamorat de Puigcerdà; Fius i Palà, guanyador de la flor natural en els darrers Jocs Florals celebrats a la vila; i el malaurat poeta cerdà Jaume Sauquet, mort en plena joventut. Esmenta seguidament la decisió de crear una institució que tingui cura dels Jocs Florals Pirenencs i després de comunicar el veredict, es declara el més fervent enamorat de Cerdanya. Fou molt aplaudit.

Resulta guanyador de la flor natural en Domènec Juncadella, per la poesia «La tomba blanca». Una comissió de mantenidors, junt amb el poeta, passa a fer ofrena de la flor natural a la bellíssima senyoreta Maria Teresa Macià, la qual entra a la sala enmig d'una ovació, acompanyada de les senyorettes Montserrat Pons, Esperança Puntas, Remei Blancafort i Delfina Ferrer.

Domènec Juncadella llegeix la seva poesia, que és molt aplaudida. L'englantina la guanya Ambrosi Carrion; és llegida per la seva filleta Antònia. La viola s'adjudica al poeta Manuel Bertran Oriola. Els premis extraordinaris corresponen a Jaume Bra-

gulat, Carles Grandó, Angelina Damians de Bulart, Maria del Carme Nicolau, Albert Piera, Joan M. Solervicens, mossèn Bartomeu Barceló, Alexandre Bulart i Rialp, Josep M. Rovira i Artigues, Joaquim Arnal i Arana, Francesc Castells i Pla i Antolí Tarrats Mayola.

Clou l'acte el discurs de gràcies encarregat al degà de les lletres rosselloneses, senyor Francesc Tresserra, llegit pel mantenidor Lluís Panadés. Aquest discurs de sabor clàssic és molt elogiat i aplaudit.

L'alcalde, senyor Cosp, dona per acabada la festa amb paraules d'agraïment, en nom de Puigcerdà, a tots els qui han col·laborat al seu èxit.

La reina, senyoreta Macià, acompanyada de les seves dames d'honor, del poeta Juncadella i dels mantenidors, anà a l'església parroquial, on posà la flor natural als peus de la Verge de la Sagristia, patrona de Cerdanya. Fou una cerimònia corprenedora.

A l'Hotel d'Europa es celebrà el dinar dels Jocs Florals, presidit per l'alcalde senyor Cosp. Es llegiren poesies, enmig de gran animació. El senyor Bulart i Rialp proposà, i fou acollida amb grans aplaudiments, la iniciativa d'ell i de Joan M. Guasch de col·locar a la plaça de les Monges una làpida reproduint l'elogi que de la Cerdanya féu el gran poeta Maragall. Ambrosi Carrion proposà que a la idea s'ajuntés la que tenien amb el dramaturg Ignasi Iglésies, de posar també una làpida a Sanillés, llogaret pertanyent a Cerdanya, en la part que ha donat motiu a Maragall d'escriure «La vaca cega». S'acordà enmig de grans aplaudiments.

Acabà la jornada amb una recepció íntima que oferiren als poetes i mantenidors, en la seva estada de Puigcerdà, els esposos Alexandre Bulart i Rialp i Angelina Damians de Bulart. La conversa es desgranà parlant de temes literaris i de la bellesa de Cerdanya.

## Poesia premiada amb la Flor Natural

# La Tomba Blanca

Lema: *Perfum de rondalla*

*«Si ne som caigut malalt  
d'una crudel mala gana,  
ningú no em coneix el mal,  
ni metges ni apotecaris,  
sinó una nina que hi ha  
que l'amor meu té robada.»*

La serra de Cadí n'és una jaça  
a on el sol s'hi ajoca poc a poc  
i s'arredossa sense córrer massa,  
darrera un núvol que espurneja foc.  
Xiula el ventet en les pentecosteres,  
somiuen els abets més gegantins

i s'obre la flor roja de quimeres  
damunt la llenca blanca dels camins.

El silenci s'adorm en l'alta serra,  
d'en tant en tant s'ou un esquellerinc:  
és el lladruc del goç que ensum la terra  
o bé el ramat que va assajant el dring.

S'estremeix amb el vent tota l'arbreda,  
apunta un tall de lluna en la foscor,  
juga en les branques com un frec de seda,  
randes de llum perlegen l'horitzó.

Salta pels rocs la vaca endarrerida  
que segueix el vedell enjogassat,



i el pastoric amb veu de tro la crida  
perquè retorni a joc, amb el ramat.

Pel cel hi llisquen ombres misterioses,  
un entreforc de núvols endolats;  
les fondalades gerdes i frondoses,  
es vesteixen de tons policromats.

Hi ha claps de neu adins de la cabana,  
és el ramat que hi dorm, agemolit  
en el càlid escalf que s'encomana  
d'un tou de palla que els serveix de llit.

I mentre a fora, espetega i branda  
la llenya seca —llengoteix i brill—,  
a dins se sent un aire de corranda  
del vell pastor qui parla a n'el seu fill:

Beu la llet rescent munyida,  
reviscola't, Martinet,  
que tens la galta escarida  
i tremoleges de fred.

L'Octubre traeix i apreta  
tan fort, que blanqueja el prat:  
si el llavi un clavell enceta,  
s'hi morirà mig glaçat.

Ens cal mudar d'hostalatge  
ans no ens envolti la neu  
i cercar nou paisatge,  
aquest any que és any de Déu.

Aniràs fins a Valmanya,  
a Corçaví o Taurinyà,  
que en el cor de la muntanya,  
s'hi entra sense trucar.

Ans l'hora no sigui balba,  
cal pensar bé on anem:  
Martinet, a punta d'alba,  
aniràs a Pla Guillem.

Bo i resseguint la carena,  
tost hi seràs, Martinet.  
Per portar l'alforja plena,  
jo me'n baixaré a Vernet.

La nit els pren el son com una fada  
i el gentil pastòric s'hi acull, cansat  
de trescar tot el dia amb la ramada  
damunt de l'herba verdejant del prat.

El somnis li aparellen altre viure,  
veu núvols d'or espurnejant-li els ulls  
i vola amb una punta de somriure,  
cels en amunt, esclarissant abrulls.

I endut per l'enfilall de les quimeres,  
el cor encès, saltironant el polç,  
fila amb el seu manyoc de primaveres,  
la teranyina del seu somni dolç.

Veu la seva estimada com s'acosta  
—ai, Llúcia del Molí, pom de clavells—  
envermellida com un clap de posta  
i amb uns ulls que el fereixen com dardells

Es la seva companya de infantesa.  
juguen ambdós a l' enamorament  
i és per ell el mateix que una princesa  
de cabellera rossa amb fils d'argent.

Si la noia amb tothom era retreta,  
no ho fou pel pastoric; al seu redol,  
les quinze primaveres que ara enceta,  
les hi ofrenava enceses com un sol.

Però el pastor no amava la muntanya,  
a cada pas hi pressentia abims,  
sentia al cor com una cosa estranya  
que l'impel·lia a abandonar els cims.

I cercava el conort en la nit alta,  
li reien els estels, però, més fort,  
l'amor mig aturat a cada galta,  
li feia pessigolles en el cor.

\* \* \*

Fou a la nit, quan la lluna  
s'amagà rera un cim  
i al cel no deixà una engruna  
d'estel per fer cirial.

S'albirava la congesta  
pels núvol esparracats;

congriave's la tempesta,  
pressagi de malvestats.

Les besties esvalotades  
cercaven reculliment:  
les balmes eren comblades  
pel gran amuntegament.

Queia la neu, pluja porta  
que blanquejà tot el prat.  
La terra semblava morta,  
amb un mantell argentat.

No restà una sola llenca  
sense un tou de borrallons...  
tota la neu pirinenca  
feia blancs els horitzons.

\* \* \*

S'esforçava el pastor. Era endebades.  
El peu no li era pas gaire amatent:  
Les vores del camí, ja mig glaçades,  
li aturaven el pas. Fou un turment  
caminar amb aquella fredorada.

Anava poc a poc, a pas de ca  
i així, entre ensopegada i relliscada,  
el clap de Pla Guillem va entrellucar.

Enlloc vegé el pic ros de la cabana,  
tot era blanc i bo i colgat de neu:  
al cor sentí el repic d'una campana,  
la campaneta del darrer adéu!

Llucà la cleda somicant d'angoixa,  
obrí la porta entaforant-hi els ulls  
esparvillats i amb l'ànima ben moixa,  
i el braç cansat de separar esculls.

A dins vegé la goça que glapia  
i que el menà vora del jaç glaçat.  
Al seu damunt en Martinet dormia,  
estirat, llargarut, cara-aprimat.

La neu se l'emportà vers altra terra,  
purificat per una gran blancor...  
enllà d'enllà, quan s'aclarí la serra,  
flotà pel cel una cançó d'enyor.

DOMÈNEC JUNCADILLA

sabons  
**BARANGÉ**

duren més  
renten millor



PROFESSORA ALEMANYA. in-  
glès, francès i espanyol busca ocupació.  
RAO: en aquesta impremta.

**PROFESSEUR DE FRANÇAIS**  
Progreso, 4 - 2.º PUIGCERDA

"Jo crec que nosaltres no hem d'oposar-nos pas a apendre el castellà i a apendre'l bé. Personalment, si d'alguna cosa em dolc, és de la insuficiència del meu poliglòtisme. No comprenc aquesta mena de gent — tan abundant entre els senyors que vénen a Catalunya guanyar-se la vida — que declaren llur propòsit de romandre impermeables a l'atmosfera lingüística que els volta. Una conducta semblant és alhora una ofensa per a tots nosaltres i una patent d'imbecil·litat."

CARLES SOLDEVILA  
(de MIRADOR)



# La Cerdanya d'abans guerra

(Memòries d'un estiuejant)

## II

### Les festes majors

L'estiueig a Cerdanya era una mena de festa major contínua. La gatzara començava amb el Roser de la Vila, s'escampava cap a Err, donava la volta per Sallagosa, Les Escaldes, Dorres i Das, i acabava a Caixans pels Sants Metges, a les darrerries de Setembre.

El Roser era la principal de totes. Els Casinos rivalitzaven a tenir les millors orquestres ampurdaneses. En canvi els poblets s'acontentaven amb la cobla del Cruïlles o, tot el més, amb l'orquestra del nen Flores.

La festa del Roser era la festa pagana. La festa religiosa era pel Setembre, per la Sagristia. El Roser, volia dir sol brunzent, xafagor, suades, polsaguera, riure gras, empentes i *bousculades*. Sobre tot el primer dia. L'afluència de francesos vestits de jaqué i barret de palla, de franceses amb còfies del Russilló i de soldats de Mont-Lluís, era extraordinària. Els passetjos de l'Estany, els Casinos, els Hostals, els cafès d'El Siglo, de Cal Lores i de Cal Miquel, s'omplien de rostres congestionats, lluents, satisfets de la vida i de poder lluir la cinteta de la *Légion* o del *Mérite Agricole* al trauc del gec. Tothom volia aquibir-se, fer «gasto» i gaudir del dols plaer de les empentes i de les batzegades dels envelats.

Després del dinar, la pagesia dels pobles, omplia els Casinos. Allí, entre l'atmosfera del cafè, de les absentes i del tabac andorrà, les cobles de Perelada, de La Bisbal o de Figueres, donaven el concert de la mig-diada. La peça forta era el cornetí. Les notes sostingudes de l'*obligat*, embalien i sobtaven el respir i la digestió dels pagesos. Aquell músic del cornetí era l'heroi de la diada. Els fadrins dels pobles, a la tarda, al sarau, se'l miraven com qui admira un divo o un gran torero.

El senyoriu de la vila no volia saber res del Roser del primer dia. El dilluns i el dimarts la cosa ja prenia un aire més distingit. Ja no es veien pels carrers les tumultuoses onades de pagesos i de pageses endiumenjats, ni *muscius décorés*, ni còfies rosselloneses, ni soldats amb sabates de claus. La festa era per als puigcerdanesos i per als forasters. Els músics desaven les tenores i els cornetins i agafaven els violins per a tocar balls de saló dins dels envelats. Els balladors ja no s'empenyien ni donaven trepitjades als badocs. Les suades eren menys copioses i, sense que l'Autoritat hi intervingués, l'imperi del bon gust, un xic desguitarrat el primer dia, tornava a ésser restablert.

Les festes majors dels pobles eren tota una altra cosa. Allí la festa era religiosa i profana alhora. Religiosa al dematí. Ofici cantat amb tres capellans de les rectories veïnes, dalmàtiques daurades, escolans amb jecs nous, vals de consuetud a l'*ite missa est* i goigs del Sant a les acaballes. En sortir de l'Ofici la cobla s'enfilava a dalt del «tablado», posat a l'ombra, i la tenora refileva el Ballet o el Ball Cerdà. L'iniciava el fadrí major, ben afaitat, lluent de cara, amb un clavell vermell als llavis, com vermelles eren la corbata i la faixa de seda.

Seriós i rituari, acompanyava el puntejar de la balladora, la qual, aixecant la punta de la faldilla de seda negra, trenava els cadenciosos passos de la dansa cerdana. Entorn dels balladors el poble admirava la dansa i la gràcia dels balladors. Els puigcerdanesos i els forasters no hi acudien fins a la tarda.

Mentres tant, a les masies, la farum de l'estofat cridava als convidats. El dinar era pantagruèlic. Una mena de bodes de Camacho. Tirons amb naps de Tallendre, cuixa de bè a l'ast; llebra amb civet de xacolata, perdius amb cols, pollastres farcits amb prunes i llomillo, tot adobat amb un vi negre i espès, portat a bast de l'Urgell i regat amb una malvasia de Sitges que posava als convidats i convidades a freg del propassament, que el cap de casa, home coneixedor de les complicacions de la vida, procurava evitar, per edificació de la gent jove.

Hi havia festes majors solemnes, d'aplec i festes majors casolanes. Per exemple, de la festa del Vilar, que es feia a l'era del Xacó, ningú se'n recordava. De l'aplec de Quadres, que tenia per marc la meravella de les vernedes del Segre, tampoc. En canvi de la festa de Les Escaldes i de la de Das per Sant Llorens, si que cal parlar-ne.

La festa de Les Escaldes, un poeta cursi diria que era talment una festa versallesca. La colònia barcelonina que hi passava l'estiu la formaven els Solà i Sert, els Güell, els Tarruella els Cabot i altres famílies. Aquesta colònia rebia als amics a la plaça de l'establiment, sota la volta de verdor dels plàtans centenaris, com si fossin els veritables amos de la casa. Pels caminals del parc convertit en paradís de temptacions, les elegants barcelonines passejaven llurs trajos vaporosos de batista, de seda o de randes i les pameles de palla a la Nelly O'Brien. Era veritablement un quadre digne de Reynolds. El sol picava fort i donava reflexes daurats a les cabelleres de les germanes Coulombier, cobdiciades belleses voltades de pretendents, o bé feia lluir la patina dels cabells d'èban de les germanes Tintoré, triomfadores amb llurs rialles ingènues i malicioses alhora. La *foule* de banyistes francesos restava embadalida de la gràcia de les espanyoles —per a ells totes es deien Carmen— que acudien en gran nombre al ball de la tarda, amenitzat per les orquestres d'Osseja o de Mont-Lluís, infatigables executants de polques, mazurques i quadrilles.

La festa de Sant Llorens, a Das, tenia un ambient més camperol. El poble llogava la millor orquestra de la plana i aconseguia que tot el jovent de la Vila i colònia forastera es donés cita al bonic poblet de la Baga. La vídua Pons pagava l'ofici solemne i el dinar a totes les famílies pobres. En aquella diada Das es convertia en un raval de Barcelona. Allí hi compareixia don Manuel Bertrand amb el seu fill Eusebi que ja guiava el tir de quatre *jacas navarras* a riata. També hi feien cap els germans Rivera, tot cofois amb els seus uniformes militars. I a cavall també, el pare Egòzcúe amb el seu fill Quim. I en Salvadoret Andreu, i en Manuel Bofill, i en Pere, en Llorens, n'Alfred i en Josep M.<sup>a</sup> Mata; i en «Juan Pablo» Bosch i els germans Salas del Mas Rondola, formant un esquadró de genets i de cavallistes.

El pare Mata, don Llorens, hi anava acompanyat de la se-



va filla Maria i darrera del seu carruatge, tirat per tres formoses eugues que aixecaven núvols de polsaguera pel plà d'Escadars, amb greu desfici de les senyores que hi anaven amb trajos clars i grans paioles, dintre de *paniers* amb toldos de lona blanca, seguien els carruatges tirats per abrivats troncs valenciàns, d'en Llimós de Qués, d'en Manaut de Bolvir, d'en Bosch de la Granja, d'en Carreras d'Osseja, dels Jaumandreu de Mas d'Arbó, dels Clot de Caixans, dels Macià de Rigolisa, de l'Agustí del Mas Blanc, dels Bernades de Llivia i de tota l'altra colònia aplegada a Puigcerdà i dels puigcerdanesos aimants de Sant Llorens que hi anaven amb les jardineres i factons del Nen Naudí i del Serni, tots en fila índia per aquells corriols estrets i fangosos del riberal d'Alp.

De lluny es sentia refilar la tenora i els esgarips del cornetí de l'orquestra que feia les delícies dels pagesos. Dallaires i segadors, moços i sagals, pubilles i fadrins, alternaven amb els forasters en franca democràcia i sentit de respecte mutu. A la torra de donya Antonyta feien els honors a tots els forasters i veïns de la vila les seves nebodes i els seus nebots Vicens i Enric.

Cap al tard s'emprenia el retorn, cara a la fresca, quan les llums de la vila començaven a parpellejar. Als prats de vora del Segre i del Carol, les vacades de Tallorta, del Mas d'Arbó i del Mas d'en Prat, pasturaven tranquiles, mentre per la carretera una corrúa de carruatges deixava una estela de pols darrera seu. X. Y. Z.

Composició premiada amb la Viola

## Goigs a la Verge de Font-Romeu

Lema: Ave Maria

Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura  
que devalla de la neu  
com un manà de l'altura.

Romeus de la Font d'amor  
a Vós acudim, Maria  
perquè el degotall sonor  
ens empleni d'alegria.

A Vós que ens portareu Déu  
dins la vostra deu obscura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Sedegem com sedejà,  
orba, la Samaritana,  
fins que posava la mà,  
sota el broll de la fontana.

L'aigua dada al Bon Jueu  
dolçament la transfigura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Aigua de la caritat,  
aigua que sempre camines.  
Salta pel nostre espadat  
al fons de les nostres nines.

En Vós la cascada es féu,  
i la gràcia no s'atura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Pels camins del pensament  
s'escorren llàgrimes foses,  
suaument, joiosament,  
secretament amoroses.

Petitíssim, cada freu  
és una mar d'amargura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Com s'eternitza la pau  
amb la virtut de la saba!  
Per cada gota que cau,  
munta una floreta blava.  
Amb la humilitat de Déu  
l'escreix se'ns torna mesura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Ai estels... En l'alta nit  
feu el curs de l'aigua clara.  
Prop d'un infant adormit  
resta l'ombra d'una mare.  
No es perd ni el batec més lleu,  
només fina la fretura,  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

A través dels Pirineus,  
vetlleu la nostra Cerdanya.  
Que esdevinguin tornaveus  
els flancs de cada muntanya,  
i aletegin per la neu  
anhels de blanca pastura.  
Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura.

Maria de Font-Romeu,  
Maria de l'aigua pura  
que devalla de la neu  
com un manà de l'altura.

## Bateigs de carrers

Hem estat sorpresos aquests dies per l'aparició en alguns carrerets de la nostra vila d'uns lletereros flamants, en placa esmaltada.

Les que hem vist diuen: l'una «Carrer de Sans» i la segona «Carrer del Capità Canal». No volem pas criticar l'haver donat nom a aquells carrers, els quals, estrets i tot son ben dignes de posseir un nom. El què voldríem és que se'ns il·lustrés sobre el perquè els referits carrers han estat batejats amb aquests noms.

Suposem que el primer, «Carrer de Sans» deu volguer referir-se a la barriada de Barcelona, però, aleshores no costava res d'informar-se bé i de posar-hi la *t* que hi manca, o sigui *Sants* tal com s'escriu ara:

Però, el segon, hem de confessar que no havíem sentit anomenar mai aquest bon «Capità Canal» — cal suposar que era un bon home, que hi ha qui s'ha recordat d'ell—. I com que nosaltres som d'aquells que no ens donem pas vergonya de demanar el que no sabem, ens plauria que se'ns informés degudament a fi de que poguéssim il·lustrar als nostres lectors, doncs, han estat distints els nostres amics que ens han vingut a trobar per a que els hi *desfessim la incògnita*.

Esperem que serem atesos i que aviat podrem sortir de dubtes.

DIDA

per a criar a casa seva es necessitarà  
cap a mitjans de Novembre  
Raó en aquesta Impremta.

M. BERTRAN i ORIOLA



RECADER directe de Puigcerdá i sa Comarca a BARCELONA

## P. GABAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda  
dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

### ENCARRECS:

PUIGCERDA  
LLIBERTAT, 42 — Teléfon 108,

BARCELONA  
RECH, 73 — Teléfon 15028  
PETXINA, 6 — Teléfon 17622

**SERVEI RÀPID - PREUS ECONÒMICS**

### Les frases proverbials catalanes

“Saber una cosa millor que un bisbe el parenostre”

Terme comparatiu per a poderar la perfecció amb què se sap dir o fer alguna cosa.

Temps era temps que la ciutat de Barcelona celebrà unes festes solemnes a les quals concorregueren bon nombre de mitrats de Catalunya. Un dels bisbes, que procedia de muntanya i no havia vist mai encara la mar demostrà un viu desig d'anar a veure el port i contemplar les embarcacions. Per tal de complaure'l, li acompanyaren i passaren a visitar una galera. El bisbe restà admirat d'aquell espectacle tan nou per ell. Però la cosa que li absorbia més l'atenció fou la complicació de cordes del vaixell. En veure com la tripulació maniobrava les cordes i les coneixia amb tanta facilitat, no se'n sabia pas avenir. Intrigat a més no poder, va adreçar-se al patró de la galera:

—Mestre, jo no m'explico pas de quina manera us podeu entendre havent de treballar amb tantíssimes cordes.

—Es molt senzill, senyor: cada corda té el seu nom i amb ell la designem cada vegada que hem d'al·ludir-la.

—I us és possible recordar el nom de totes i cadascuna d'elles?

—Ja ho crec, senyor, que ens és possible; i encara li diré més: nosaltres *sabem el nom de totes les cordes millor que vostè el parenostre.*

—Potser no serà tant —replicà el bisbe—, perquè jo reso el parenostre sense equivocar-me ni un borrall per més distreta que tingui l'atenció amb les coses més diverses.

—Es cosa que hauríem de veure— insistí el llop de mar—. I si no, respongui'm a una pregunta. Vostè fóra capaç de dir totes les paraules del parenostre començant pel final?

—Ja veureu; no he provat mai de fer-ho—respongué tot confós.

—Doncs nosaltres sabem el nom de totes les cordes igual si comencem pel davant com si comencem pel darrera. Ja veu vostè si no ho sabem millor que vostè el parenostre.—

I tan el prelat com els seus acompanyants hagueren d'assenir a unes afirmacions tan convincents i assenyades.

S. GIRALT

FABRICA DE BEGUES CARBONIQUES  
GASEOSES - SIFONS

## FRANCESC DAFIS

ELABORACIO ACURADA amb maquinària moderna i productes de primera qualitat

DIPOSITARIA DE LA CERVESA “MORITZ”

FABRICA: Carrer de Florensa — DESPATX: Revolució, 27-Tel. 64

PUIGCERDA

## NOTICIARI

I AQUELL CAMI DE L'ESTACIO?—Tot aquest estiu hem hagut de contemplar uns grans munts de grava a un i altre costat de l'avinguda de l'estació o sigui la de Garcia Hernández. I també hem hagut de contemplar com és intransitable la dita avinguda. La primavera passada, en veure picar la grava pensàvem i així ho hauríem desitjat que aquella carretera, tant transitada, hauria estat enllestida per a l'estiu. Però, no ha estat així i tot aquest estiu s'ha quedat en un estat deplorable que fa vergonya. Els dies de pluja, particularment hi ha uns bassals d'aigua que semblen estanys. I ara que vé l'hivern, és que es pensa deixar-ho en el mateix estat? Si ha d'ésser així, gairebé serà més interessant baixar a l'estació de Caixans i arribar tot xino-xano per la carretera, doncs, per l'avinguda esmentada, quan hi hagi la neu, el fang i el gel, hi haurà pena de la vida en passar-hi.

I el que fa més mal efecte encara, és veure-hi la grava a punt d'estendre; més de quatre vegades els conductors de carruatges deuen haver tingut l'idea d'estendre-la-hi ells mateixos.

Esperem que no ens caldrà insistir més i que amb tota urgència es transformarà en transitable aquella bonica avinguda.

NO COSTA RES DE CUIDAR UN XIC LES COSES.—Fa molt temps que en els darrers graons de l'escala d'accés a l'estació, que desemboca a l'Hostal del sol, hi ha una munteta de pedres i terra que hi fan impossible el passatge; i, justament és en el cantó on hi ha la barana. No ho havíem dit abans creient que seria treta desseguida aquella nosa, però, veient que ningú se'n dona compte ho avisem a fi de que es netegi una mica. Al cap i a la fi és qüestió de deu minuts.

EL COMISSARI DE LA GENERALITAT.—Ha recaigut el nomenament a favor del nostre distingit amic el senyor Puig Pujades, havent cessat el senyor Prunés. I com a delegat d'ordre públic, ha estat nomenat el senyor Amadeu Oliva.



◆ ◆ L'anunciar a CERETANIA fa prosperar el negoci ◆ ◆

Alexandre BULART i RIALP

ADVOCAT

PUIGCERDÀ  
Plaça de Cabrinetty, 20 - 3er., 3.<sup>a</sup>

BARCELONA  
Balmes, 10 - Entll. Telèfon, 11287.

Els Doctors

ANTONI PAL SOLÉ

i

FRANCESC PANIELLO GRAU



*Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.*

Visita el primer diumenge de cada mes  
a l'Hotel Tixaire de Puigcerdà

VISITANT IL·LUSTRE.—El passat divendres estigué breus moments a la Vila el nunci de S. S. Monseñor Tedeschini. Fou rebut a l'estació per la clerecia i bon nombre de veïns.

Desitgem que la curta estada a la vila li hagi plagut.

SARAU DE QUINTOS.—Ahir a la nit es celebrà en el Teatre del Círcol un lluït sarau organitzat pels minyons de l'actual reemplaç, com a comiat abans del seu ingrés a la caserna. Les simpàtiques puigcerdaneses balladores sabéren agrair l'iniciativa assistint a dit sarau que fou força animat i divertit.

DEFUNCIONS. El dia 8 morí el nen de 13 anys Jordi Mestres i Sanz.

—El dia 14 traspassà la veïna d'aquesta vila, na Teresa Sarais i Gaspar, de 67 anys.

—El dia 15 el nen de divuit mesos Joan Formentí i Duran.

Rebin les respectives famílies el nostre sincer condol.

REFORMES.—S'estan portant a cap a l'antigua casa Casamitjana, situada darrera de l'església de Santa Maria. Dites reformes contribuiran a l'embelliment d'aquell carrer, i en felicitem a la propietària senyora Rita Casamitjana.

RETORN.—Després d'haver passat la temporada entre nosaltres, ha retornat a Barcelona el nostre volgut amic el doctor en Joan Bosom.

EL TEMPS.—Després d'uns dies de forta calor que ens feren pensar a un retorn a l'estiu, hem tornat entrar a les variacions. En el cel sovintegen les nuvolades i de tant en tant un ruixim cau a remullar la terra. Alguna calamarsada pels cims de les muntanyes han fet refrescar la temperatura, particularment els matins i els capvespres.

Els arbres dels passeitjos groguen i de tant en tant una ventada provoca la caiguda de la fulla.

**La més alta recompensa**

EN L'EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE BRUSSEL·LES  
DIPLOMA I CREU D'HONOR

l'ha obtinguda el deliciós «RECORD DE PUIGCERDÀ»

**FLOR DE NEU**

especialitat de la

**CONFITERIA BONET**

la qual elabora només dolços de qualitat

DOLÇOS } ESPECIALS  
PER AL THE } GELATS  
PER A COCKTAILS }

Les millors marques de VINS, XAMPANYS, LICORS

**Confiteria A. BONET - Major, 36 - Telèfon, 47-R.**





PARA LAVAR  
LANA  
SEDA NATURAL  
MEDIAS GUANTES  
ETC  
USE SIEMPRE

LAVA EN FRIO  
NO ENCOJE  
NO DEJA SOMBREADOS  
AVIVA EL BLANCO  
ABRILLANTA LOS  
COLORES Y EL NEGRO  
DA UN TACTO  
SUAVISIMO

PRODUCTOS  
FLOR DE JABÓN  
LAYSE  
CLAYVELL

**FLOR DE JABÓN LAYSE**

VENEDORS DE PUIGCERDA I COMARCA:  
Isidre Palomera, Antoni Planas, Agustí Mallol,  
Vda. A. Molins, Vda. Andreu Lluís, Miquel Grau,  
de Puigcerdà.

Pere Burges, de Llívia; Miquel Oliu, de Bellver;  
Francesc Ramonet, de Martinet.

Dipositari exclusiu per la comarca:

**ANTONI PALLARÉS**

Llibertat, 43

Puigcerdà

HOTEL

**Terminus**

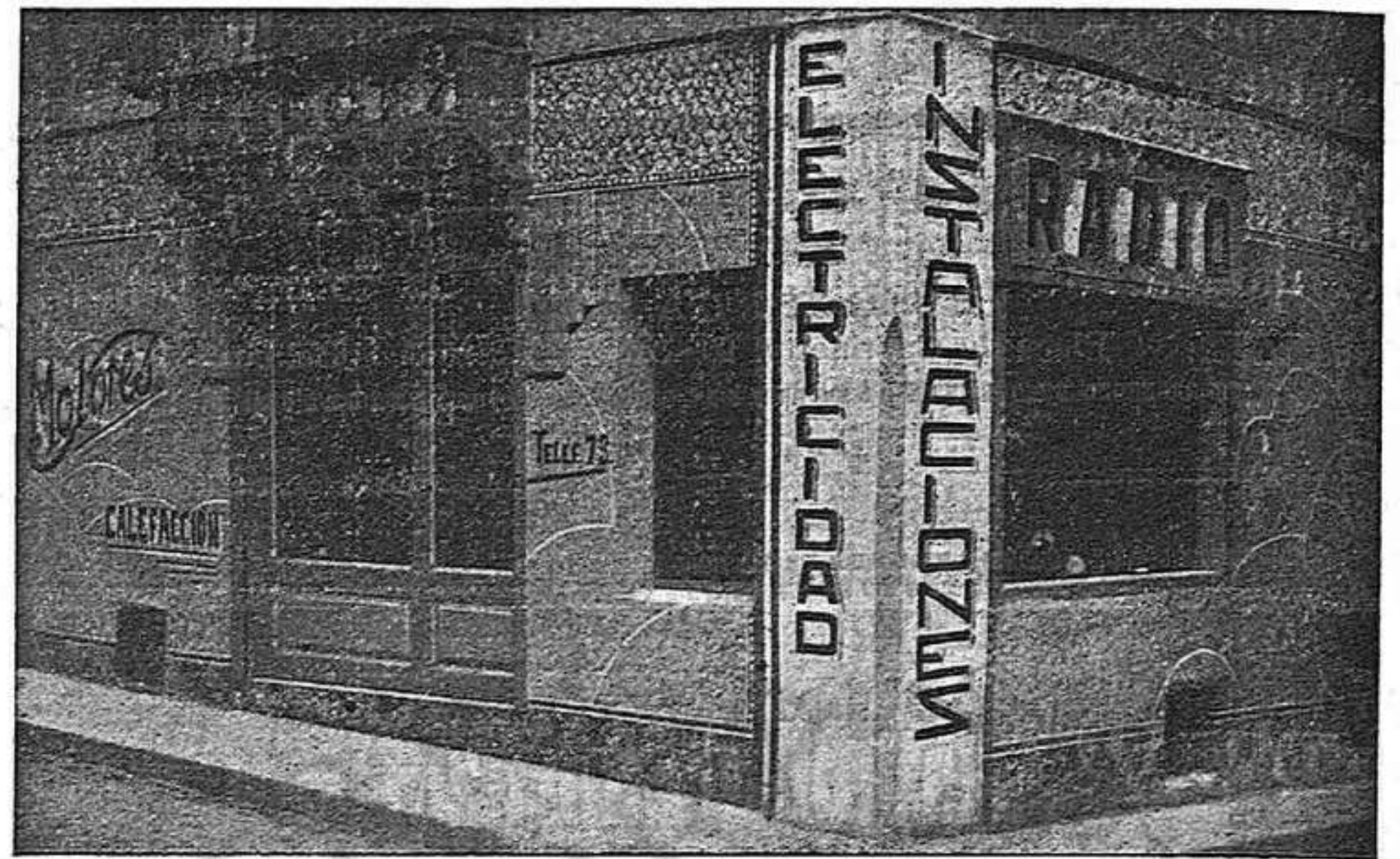
== TOT CONFORT ==

Dayant l'Estació del Transpirenenc  
Meravelloses vistes panoràmiques  
Cuina excel·lent - Servei acurat  
Habitacions Espléndides

PREUS RAONABLES

**RICARD ALTIMIRAS**  
telefon, 8 - PUIGCERDA

ELECTRICITAT **J. CLOT** ESPANYA, 2



## A Barcelona!

*Per les necessitats del vostre negoci, per les exigències dels vostres afers, per les vostres comoditats, i per la bona estada a la ciutat comtal, hostatgeu-vos a*

## Pensión PELAYO

Pelai, 12 - Telèfon, 21513

La més cèntrica de Barcelona, junt a les parades dels autoòmnibus Hispano Targarina i Alsina Graells.

## HOTELLERIE CERDANE

el máxim confort  
dins d'un ambient

**cerdà**

**Vídua SALVAT**  
Bourg-Madame

## Llibreria Cerdana

BOURG-MADAME

Corresponsal  
de les primeres  
Cases Editores  
Franceses

Envio de llibres  
per correu a qual-  
sevol població



## Impresos per a Festes Majors

PROGRAMES :: CARNETS  
NUMEROS PER A SORTEIG

**Impremta CERETANIA :: Puigcerdà**



Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el GRAN HOTEL

**TIXAIRE**

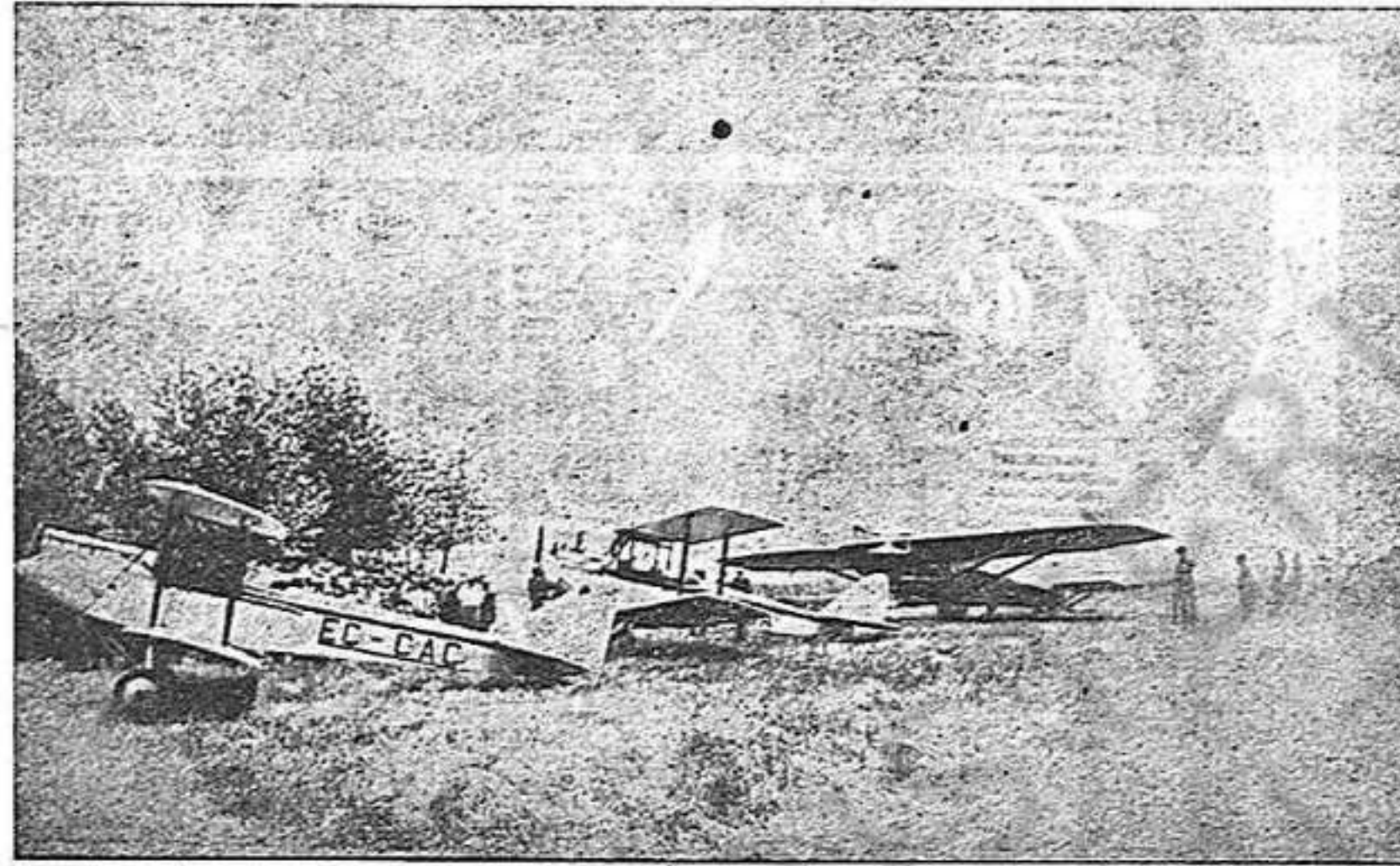
us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

Magatzem de Materials  
de Construcció

calc hidràulica  
ciments  
guix  
rajoles, & &

Francesc BARNOLA

Rambla de Josep M.<sup>a</sup> Martí  
PUIGCERDA



Rajoleria i Teuleria  
**RICARD TUSET**

GRAN ASSORTIT  
DE RAJOLS  
DE TOTES MENES

Fabricació acurada  
Preus mòdics

Font d'En Lleres  
PUIGCERDA

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

# Anónima Alsina-Graells de Auto Transports

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18

Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 8 d'Abril 1934, en les següents línies:

## Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12·15	4·00
» Organyà	12·45	4·30
» Ollana	13·30	5·15
» Pons	14·15	6·00
» Torà	14·50	7·00
» Calaf	15·15	7·15
Arribada Barcelona	17·45	10·30 f. c.

## RETORN

Sortida Barcelona	14·45	
» Calaf	16·45	12·15
» Torà	17·05	12·40
» Pons	17·45	13·45
» Ollana	18·15	14·30
» Organyà	19·00	15·15
Arribada Seu d'Urgell	19·30	16·00

## Barcelona - Puigcerda - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona		6·15 f.c.	8·15 f.c.	14·15 f.c.
» Puigcerdà	7·—	10·—	13·—	17·45
» Martinet	7·45	10·45	13·45	18·30
Arribada Seu Urgell	8·30	11·30	14·30	19·15

## RETORN

Sortida Seu d'Urgell	5·45	10·45	14·15	16·30
» Martinet	6·30	11·30	15·—	17·15
» Puigcerdà	7·15	12·15	15·45	18·—
Arribada Barcelona	11·30 f.c.		21·00 f.c.	22·20 f.c.

## Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9·00	15·00	20·—
» Andorra Escaldes	9·45	15·45	20·45
Arribada Seu Urgell	10·00	16·00	

## RETORN

Sortida d'Encamp		9·00	12·45
» Escaldes-Andorra	7·30	9·15	13·00
Arribada Seu Urgell	8·30	10·15	14·00



**EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS**

**ROCALLA S.A. BARCELONA**

TELEFON: 20768 RELA ESTUDIS 74 y CANUDA 2

Representant per aquesta Comarca: **JOAN PEIX - Revolució, 7 - Teléfon, 11-R PUIGCERDA**

**AVINGUDA SCHIERBECK**

**Venda de Xalets**

Pagament a terminis i al comptat

Construccions a gust del comprador o ja edificades

Raó:

**MIQUEL PONS** Procurador  
Puigcerdá

**CARBOLUX**

**S**UBSTITUT DE L'ANTRACITA  
ense fum } **EL MES NET**  
ense suja }  
ense cendres }

Superioritat en calories sobre els altres combustibles

Infinítament superior a tots els millors aglomerats

De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:

**Vídua de S. Arró - Telèfon 35 - Puigcerdá**

**Decorats i Treballs llisos de Guix**

Encanyigats ordinaris  
Encanyigats Metàl·lics SIMPLEX  
els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb guix blanc superior

Per encàrrecs:

**Marcel·li FUXET**  
BOURG-MADAME

:: Sarrells - Cordons per a Barnussos, Batins i Paiames ::

**Fàbrica de Passamaneria i Teixits de Punt Novetat**

en seda artificial, cotó, llana i fil de metall or i plata

**VENTURA I COT Ltda.**

LINCOLN, 15 (S. G.)

TELÉFON 72233

**BARCELONA**

(Vendes exclusivament a l'engrós)

:: Galons - Cintes - Borles - Cordons - Trenes - Agremants - Faixes ::

Especialitat en Sarrells per a Vanoves

Malles per a Cortinatges i Transparents

**CASA CONSTRUCTORA**

**J. VIÑAMATA**

CONSTRUCCIONES DE HORMIGON, LADRILLO Y REPARACIONES EN GENERAL

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Fontanella, 14-1.º, 2.ª  
BARCELONA

Encargos: Pza. de los Héroes, 8  
PUIGCERDA

**JOAN ANGLADA VILARDEBO**

ADVOCAT

Exercici en els partits de Puigcerdá i Vic

Despatx a Vic: Riera, 31

**URBANITZACIO DEULOFEU**

Espaciosos solars per a edificar, en venda, esplèndida situació, prop de l'Estany, sèquia i parc, amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf. — Raó: ESTEVE ARRO (Cal Aldran). — PUIGCERDA.